

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Ignem quoq[ue] fulmineum sæpe magis esse ad splendorem & auctoritatem, quàm in damnum cadere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

menti igne, & liquido plumbō uberrimē omnibus eius membris superfuso, nihil est malū passus, vt planè immortalis videretur. Certè, in mortali corpore, immortalem Dei omnipotentiam dominumque luculentē demonstrauit: vt meritò dicere potuerit.

Daniel. 3. 66.

VIII.
S. Greg. lib. 1.
cap. 11. Dial.

V Vitic kind.
lib. 3. hist. &
Baron. 10.
Tō. An. 849.

Niceph. lib. 7.
cap. 10.

Gen. 19.

Viues in li. 19.
de Ciuit.
cap. 15.
Proverb. 17. 3.

I X.
Muret. lib. 1.
var. hist. c. 2.

Benedicte ignis & astus Domino; Laudate Dominum de terra, igne, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum eius.

Quod verbum etiam fecit ignis, quando Martyrius omnia alio vase destitutus, prunas ardentes, immo luculentum ignem pallio exceptum, longā viā, in montem ad fratres suos, apportauit, nullo vestitionis vestigio, in arida vestis materia, relicto. Qua deinde veste leprosum obtexit, & sanavit. Witikindus scribit, Haraldum Danorum Regem, à Popone Episcopo, ab idolis, ad fidem SS. Trinitatis antea non adductum, quād eum videret, illæsis manibus, ferrum candens gestare. Eo miraculo ita est accensus Rex, ut unicum Deum trinumque & ipse profiteretur, & a toto regno iuberet adorari. Quod etiam Deus tres pueri in fornacis flagrantia illæsi, effecerunt: & effecerunt alij quoque quamuis læsi:

inde enim testes, unde Martyres fuerunt. Nicephorus certè tradidit, in quadam Phrygiae ciuitate, ita religionis Catholicæ zelo arsisse ciues, vt una cum liberis, vxoribus, & omnibus fortunis suis, ac tota insuper urbe, maluerint in cineres redigi, quād Maximini imperio, fidem negare. Qua de causa eorum, tanquam heriocorum Martyrum Christi, Festum. 7. Februarij die, Ecclesia celebrauit. Sic ignis, vel holocausto, vel miraculo laudat Conditorem. Holocaustum etiam fuit D. Laurentius, D. Pionius, & quotquot, per flamas, ad cælestē refrigerium, transferunt. Miraculum fuit

Lot, è sulphureo Sodomæ incendio, eductus; & Abraham, quem Hæbrei tradunt, quia ignem, quem Chaldaei colunt, adorare non iuerit, in ignem missum, a Deo liberatum. Vnde &c, in itinerario Romano, dicitur, de ur Chaldaorum, hoc est, de igne eductus; &

probatus sicut igne probatur argentum. Ne autem fulmineam quis flammam magis indomitam esse existimet; est ea itidem a Deo non nunquam cohibita, ne sauiret. Mithridates Rex Asiae & Ponti, cum adhuc infantulus in cunis vagaret, collapsum fulmen fascias, quibus involutus erat, exsusit, neq; ramen, ipsum lessit, vestigium modo quoddam ignis in fronte relictum est. quod.

quod facile occultaret coma. Rursum, cum iam vir esset, ita propinquum ei dormienti cecidit, ut tela in pharetra, que haud procul a lecto pendebat, condita conflagrarent; ipse quoque tum intactus. Aliunt & Aquilam a fulmine non afflari, unde & armigera Iouis, & sacra esse figuratur. Ceterum ignem ipsum, velut diuinum & verè mirandum Homerus nominat. Moysi quoque apparuit Dominus, in flamma ignis, de medio rubi, & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur. Ita Dei dignitatem, splendorem, maiestatem agnouit. Sicut etiam, quando legem in monte, accepit: & sicut agnoscent, sub huiusmodi diem, homines, quando, de eadam lege seruata, aut violata iudicabuntur. Tunc enim *ignis ante ipsū praecedet*. Certè Maccarius affirmat, homines, naturali ratione, Deum esse, nosse ex fulmine & fulgere: estque ibi clarissima potentia, & potentissima claritas, quæ diuinum quid profitentur; iubar quoddam, vna cum sonitu, tanquam diuinitatis radios, quaque diffundentes. Sic, apud poëtam, describitur Sol, qui Phaëthonitem allocuturus circum caput omne micantes Depositus radios, propiusq; accedere iubat, procul consistentem. Neq; enim propiora ferebat Lumina.

Eiusmodi coruscationes capiti hominum affusæ, vel sanctitatis, vel regiae Maiestatis indicia semper fuere. Quare & Angelus illius erat aspectus sicut fulgor, & vestimentum eius, sicut nix; & Diui quoque radiauerunt. Quin & Seruio Tullo quoque id contigit memorant, quod Virgilius Iulo suo scribit euenisce.

Ecce lenis summo de vertice visus Iuli

Fundere lumen apex, taluq; innoxia molli

Lambere flamma comas, & circum tempora pasci.

Magni nimirum faciebant veteres, ab igne aliquem splendere, & non ardere, aut fulminatum, & non læsum; existimabant enim, ei, non nisi a cælo sanctitatis teste, splendorem accessisse; aut certè omen arbitrabantur, futuræ, inter maxima pericula, incolumitatis. Scopelianum refert Cardanus, dum in cunabulis esset, a fulmine occiso fratre, qui vna cum illo natus erat, evasisse incolumem, atque, per maximos labores, ad extremam peruenisse senectutem. Hic prolem fecit admirationi esse fulmen, alias matrem illustravit. Nam Marcia Princeps Romana, fulmine icta grauida, partu exanimato, ipsa citra yllum aliud incommodum

Homer. Iliad.
12. 13. 15. & 20,
Exod. 3. 2.

Psalm. 96. 3.
Macar. ho-
mil. 12.

Ouid. lib. 2.
Metam.

X.
Matth. 28. 3.

Plin. lib. 1. c.
170. & Plu-
tarch. de for-
tun. Rom.
Virg. Aeneid.
lib. 2.

Card. de rerū
vaiet. lib. 8.
cap. 43.

Plin. I. 2. c. 51.